HEM!

TEKNELGOKTSFELD
AF
AMANDA KE FNTEDT.

(3) (Forts. fr. föreg. nr.)

Dörren till det inre rummet öppnades, gumman kom ut, och Per gick in.

Presten stod vid bokhyllan med ryggen emot honom, han hade tydligen icke märkt att någon kom. Det blef tyst några ögonblick, men slutligen vände han sig om, upptäckte Per och sade ett "jasa" med så alldaglig ton att Per kom af sig och teg.

Presten gick fram till stolen vid skrifbordet och satte sig.

— Hvad är det om? sade han.

— Jag har hört krykherrn predika i dag.

— Är det något i min predikan som ni vill anmärka på, sade presten med ett svagt leende. Han tycktes vara van vid sådant.

— Nej, sade Per, jag var bara förvånad öfver hur bra krykherrn kände till en människa invärtes— — och så tänkte jag att krykherrn kanske skulle vara barmhertig — — eller förstå sig på —han stannade.

— Åtminstone är det sällan något som förvånar mig, sade presten med en suck.

— Jag är Per Erikson, sade Per, far till henne som blef — i går — —

— Till Erika Persdotter, sade presten med tydligt intresse, då är ni man till Anna Brita i skogen?

— Anna Brita i Norretorp — — ja

— Ni har varit borta i många år, har man sagt mig. Er hustru kunde väl ha behöft att ni kommit förr. När kom ni?

— I går qväll.

— Och drabbades genast af den stora sorgen. Det var en svår hemkomst.

— Ja, sade Per, det var en svår hemkomst — — och nu har jag kommit hit för att bekänna.

Presten reste sig upp. — Ni är väl inte — ni har väl inte?

— Jo, jag både är och har. Jag har slagit ihjäl mitt eget barn.

— Men hvarför — det är ju förskräckligt, och presten satte sig igen, stödde armarne mot bordet och lutade hufvudet i händerna alldeles öfverväldigad.

— Ja, det är förskräckligt —Dreadful misery — allra mest för mig.

—Hade ni något agg till henne?

— Nej, jag visste inte ens att hon var mitt barn. Jag har för resten inte något agg till någon människa — sådant är inte mitt sätt.

— Berätta mig hur det gick till, sade presten sakta.

Och Per berättade huru dystert det var att okänd och fattig återkomma till hembygden, att gå som en tiggare vägen fram och inte äta ett vänligt ord sig.te. Han hade sparat litet, men han vilie icke använda det, förr än han kom fram till de sina, ifall någon af dem fanns qvar. — Och så på julafton, fortsatte han, kom jag till den der gården. Min mening var bara att fråga om sjön bar, men hon, moran, talade genast till mig så trotsigt, så att jag blef förskämd och pockande, det medger jag. Den qvinnan, som stod ibland allt sitt öfverflöd, nekade mig ett mål mat. Hon gaf mig möjligt bröd, fast de färska bullarna lågo och pöste på bordet — och surt gammalt dricka, fastän — — — och så slungade jag bågaren i hufvudet på henne.

— Har ni någon anledning att tro att ni är misstänkt? sade presten efter en stund.

— Jag tog i går mina sms försigtighetsmått — innan jag visste hvem hon var — jag gick öfver sjön och föll i— jag ropade till Gud och kom upp.

— Och hvad tänker ni nu göra?

— Jag tänker gå raka vägen härifrån till länsman och ange mig, såvida det inte är bäst att gå den väg, som bär ned till sjön.

Presten såg upp och betraktade honom länge tigande — Och lägga ett nytt brott till ett förra, sade han, ett brott, som icke kan ångras. Er hustru behöfver er väl. Hon är alldeles hjälplös. Ni har förbrutit er emot henne, och ni har mycket att försona.

— Jag vet det, sade Per sakta. Men hvad kan jag göra vid det?

— Har ni förr varit straffad för brott?

— Nej, men jag har begått ett brott, det var derför jag rymde. Patron öfvertalade mig, och jag gjorde falska märken på träden —

— Vi skola inte anklaga någon annan, sade presten.

— Nej, det är nog sant, men ibland tillräckligt ungdomen, som en, som inte har mycket förstånd, förledd. Om jag skulle ha agg till någon människa, så är det till honom. Och sinnet, som vart kufvadt under hans qval, rann till på honom, så att han blef hvit af ilskan ut på läpparne.

— Ni har ett vilddjur i ert inre, min vän, sade presten, akta er att det inte sliter sönder er till sist. Ni behöfde många års öfning för att lära er saktmod.

— Det blir väl inte några år nu mera, sade Per med ett bittert leende. En barnamördare.

Plötsligt öppnades dörren, och en liten flicka stack in hufvudet. — Mamma kosten är inne, pappa, sade hon. Modern vinkade åt henne, och hon drog sig tillbaka.

Presten satt åter tyst några ögonblick och betraktade Per.

— Ni kunde väl alltid hinna med att ange er, sade han. Kom nu emellertid och ät frukost med oss.

Per sjönk ihop på stolen, der han satt. Det ryckte i hans ansigtsmuskler, men han sökte förgäfves beherska sig; han brast i gråt, en våldsam, hejdlös gråt — sådan som den vid känsloutbrott ovane gråter — full af suftningar och stöningen.

Den varade några sekunder, sedan uppnår [illegible] igen, som den kommit.

— Jag kan icke äta, suftade han, men jag ser att kyrkherrn känner honom, som åt med publikaner och syndare.

— Det är min mening att ni också skall lära känna honom, sade presten. Hör nu på hvad jag säger er, ty det är allvarsamma ord. Jag fordrar två ting af er, och det är meningen att ni, ifall ni lofvar, också skall hålla ert löfte. Det första är att ni icke ljuger. Om er missgerning icke kan bli fördold på annat sätt, än att ni ljuger er ifrån den, då må den helire uppenbaras.

— Det lofvar jag.

— Det andra är att ni skall gå och se er dotters lik

Per ryste till. — Ja, sade han sakta, det är inte mer än rätt.

Presten gick ett par slag fram och tillbaka på golfvet. Derefter stannade han framför Per. Äfven i hans ansigte arbetade det våldsamt, och något i hans hållning kom Per att resa sig. Hans röst, när han slutligen talade, var fastän låg så kraftig att den skakade hvarje fiber i Pers inre.

— I den verldsliga lagens ögon gör jag kanske icke rätt, sade han, men jag har makt att binda, och jag har makt att lösa, och nu begagnar jag denna makt och löser dig Per Erikson i Hans namn, som jag tjänar, ifrån dina svåra missgerningar. Gå nu och synda icke härefter.

Per stapplade fram emot dörren. Men intrycket hade varit så öfverväldigande att han icke tyckte sig kunna gå utan ett ord till tack. Han vände sig om för att tala, men presten, som stod med hoppknäppta händer och det bleka ansigtet uppåtvändt mot bilden af den törnekrönte, som hängde öfver soffan, gjorde med hufvudet en afvärjande rörelse, och Per gick

Det var svårt att gå hem. Han gick af vägen in i skogen; ensamheten lockade honom, men icke en ensamhet för att fly undan sig själf och glömma, utan en ensamhet för att samla sig. Han tyckte knappast att han gick på jorden. Det var någonting som bar honom, han var lyft öfver lif och död, öfver synd och sorg, och hans hjärta, nyss så qvalda, ropade till Gud i för människor ofattliga, afbruta ord och tankar, men han talade under denna halftimma verkligen med människoskens son.

När han ändtligen kom hem, hade Anna Brita hört dödsbudet. Hon låg på sängen och var mycket blek, men tårar hade hon inga. Hon sträckte ut handen emot honom med en sorts förtvifiad åtbörd, och de sutto länge hand i hand utan att tala. — Hon togs bort så oförberedd, hviskade hon ett par gånger. När Pers tårar började droppa ned på sängen, slog hon armarne om hans hals och höll honom länge tryckt intill sig. — Jag har ju dig, hviskade hon, för nu reser du väl inte.

— Nej, sade Per, om jag får stanna hos dig, så kan du lita på att jag gör det.

Under tiden gingo mågen och länsman vägen framåt upp emot torpet, men innan de kommo fram, mötte de "moster". De stannade och slogo sig i språk. Deras tal föll sig så underligt att moster började ana oråd.

— Äro ni ute på fiske efter mördaren? sade hon.

— Jo, ditåt lutar det, och vägen går till Norretorp.

— Det sägs att fadern kom hem i går qväll. Det var klockan half sju som lilldådet begicks, och lill-Erik såg en sluskig karl med långt skägg gå ut ifrån gården och ge sig af utåt sjön, och som han tyckte, så föll han i, när han kom ett stycke ut på isen, men han trodde att han kraflade sig upp igen.

— Nå, du min verld, aldrig har jag hört på maken, nu är ni då rakt vettvilla. Skulle karlen slå ihjäl sitt eget barn? Men hur är det så att jag satt och drack kaffe med honom och Anna Brita klockan mellan sex och sju, och utan skägg var han och fin som en riktig herreskapskarl, och det kan jag ta på min ed inför rätten, om det gäller. Och John i Klinten gick förbi just i det taget och såg honom, för vi hade två ljus tända och ingen gardin för fönstret, och han stannade och undrade, hvad det var för en karl. Och hade han varit i sjön, så var han då åtminstone inte våt, det kan jag också svära på, om det kniper. För resten råder jag er att hålla inne med sådant tal, för om Anna Brita fick höra det, så tog det lifvet af henne med ens. Var det en strykare som gick ut på sjön och föll i, så blef han nog qvar, det är min tro.

Så kom det sig att Per icke ens behöfde frestas att ljuga sig fri. Det troddes allmänt att mördaren drunknat, och när den första nyfikenheten blef stillad, och man riktigt pratat ut i stugorna rundt omkring i bygden, så förlorade saken sitt intresse och föll så småningom i glömska. Mor Erika hade icke haft några vänner och var icke omtyckt för sin snikenhets skull.

Inom ett år gifte mågen om sig, och lill-Erik kom till morföräldrarne. Per hade förvandlat sina medförda guldmynt till virke och hade genast på våren börjat brädfodringen. Ett tusen sex hundra kronor hade lill-Erik fått vid arfskiftet, och de användes till inköp af kreatur och till att med en liten jordlapp, som gränsade till egorna, göra gårdens egovidd. Lill-Erik var en rask och hurtig gosse, som blef till stor nytta i hemmet, och efter ett par års daglig massage var Anna Brita så pass återställd att hon kunde med hjälp af ett par käppar gå omkring i stugan och sköta om de lättaste göromålen. Redan på hösten året efter sedan Per kom hem stod stugan brädfodrad med sina nätta nyinredda vindsrum och sin prydliga veranda, och nu började Per känga sig nybyggen i socknen. Tyst och allvarsam gick han sin väg fram, men ingen kunde drifva på arbetet som han, och aldrig sparade han sig själf. Det var som om han icke haft någon ro, när han icke hade brådskande göromål. Tidigt steg han upp, och sent gick han i säng, och ingen i socknen hade sin gård så väl skött som han. I början hade Per varit nästan som skygg för gossen, men småningom utvecklade sig en innerlig tillgifvenhet mellan morfadern och honom. Om Per någon gång återföll i sin gamla vana att bruna upp i vrede, behöfdes det bara ett ord eller en blick af Anna Brita för att stilla honom.

Han besökte icke kyrkoherden mera, men aldrig saknades han och Erik i den vanliga kyrkbänken, och presten sade då och då till sin hustru att han ofta tyckte sig predika endast för mannen med det energiska, allvarsamma ansigtet, som han såg sällsdes framför sig.

Hvad Anna Brita beträffar, tycktes hon fullkomligt lycklig. Alltid hade hon ett vänligt ord och ett blidt leende att möta Per med, när han kom från arbetet, och aldrig företog Per något utan att inhemta hennes kloka råd. Endast i en sak var Per obeveklig. Han gick aldrig på något af de många kalas, till hvilka bönderna de första åren inbjödo honom. Han skylde alltid i på att han skulle vara hemma hos gumman. I början blef han nog ansedd för att vara högfärdig, men småningom skaffade honom hans duglighet och stilla väsen allmänt anseende. Hvad som än låg bakom, så kunde intet barn uppväxa i mera fridfulla och aktade förhållanden, än till — Erik gjorde

Och som åren gingo, växte han också upp till en stattlig och duglig yngling, och när han var tjugo år, förtrodde han mormor och morfar att han hade sina tankar på Lovisa i Södertorp. Det hade ingendera något emot. Lovisa var väl fattig, men hon var arbetsam och duglig, och ofta sprang hon upp och hjälpte Anna Brita med ett och annat. På våren, när Erik fyllde tjugoett år, skulle bröllopet stå.

Men i Mars sjuknade Anna Brita. Det var icke någon häftig sjukdom, men hon tynade af småningom. Per afsade sig det stora bygget utan att fråga henne till råds, och Anna Brita gjorde intet motstånd, när hon fick veta det. Hon tackade honom med en blick full af innerlig kärlek. Lovisa flyttade upp till dem och skötte om huset, men ingen fick vårda mor mer än Per. Det såg nästan ut som om hon inte hade någon ro, om hon inte såg honom. När hon ibland märkte att han gråt, tröstade hon honom med att "det kom ju så lagom, nu skulle de unga börja sitt lif, det var ju så passande det kunde vara, om det bara inte vore för Per", och så kom oron öfver henne igen.

Ibland kunde hon sucka och säga: — Jag har varit så lugn och nöjd, så länge jag haft dig hos mig, det är så svårt att släppa dig ännu.

En söndagsqväll voro Per och hon allena. Det hade lyst för de unga den dagen, för Anna Brita fordrade med ovanlig bestämdhet att vigseln icke fick skjutas upp för hennes skull. Nu voro de nere vid Södertorp för att fira högtidligheten

Aftonsolen sken in i det lilla rummet, utanför blommade träd och buskar; trädgården var stor och vacker, kastanjerna vid grinden hade redan lummiga kronor, och i rader utefter landen reste ärtorna sina förvånade och käcka hjärtblad. Ingen människa syntes på vägen utanför, hela naturen andades den vårliga fägring och den stilla frid, som kännetecknar en söndagsafton på landet.

Till venster nedanför vägen stod den höga mörka granskogen med sina ljusgröna tippor på hvarje qvist och tallar med de nya tredelade skotten, som pekade mot syn. Midtför låg sjön, utan en krusning på sin blå yta, nästan i vemodig stillhet. — Per satt vid bordet med psalmboken framför sig. Han trodde att Anna Brita slumrat in, då ett sakta "Per" hördes från sängen. När han kom fram till henne, såg han att hon var förändrad, och dödens närhet kramade hans hjärta som en obeveklig hand. Hon betraktade honom med en ängsligt frågande blick.

Han föll på knä vid sängen — tog hennes hand och tryckte den mot sitt ansigte. — Gå inte ifrån mig, ropade han, inte än. Och ändtligen brusto meddelandets slussar, och det som han burit på så länge måste fram. Jag kan inte lefva, om jag inte får bekänna —

Men hon lade sakta sin hand öfver hans mun.

— Inte för mig, hviskade hon, inte för mig. Jag har vetat det från första stund. Jag såg dig, när du kom öfver sjön. När du låg i vattnet, bad och kämpade jag för dig, fast jag inte visste hvem du var, och när du kom in så fin, då förstod jag att du hade någon orsak att klä' dig i brudgumskläderna. Tror du inte jag skulle känna igen dem? När se'n budet kom, då visste jag att det var du som dragit tillbaka klockan.

Hon hade talat svagt men lugnt och stilla.

—Och aldrig har du med ett ord —

— Det var ingen sak för människor, sade hon.

—Och aldrig har du svikit en enda stund i kärlek.

Då spred sig hastigt ett ljust leende öfver hennes bleka drag.

— Det kom sig bara af att jag under den stora nöden lärde mig förstå Kristi kärlek till syndare. Han gaf mig dag för dag litet af sin heliga, medlidande kärlek, och när den kom tillsammans med min egen, då blef det en sådan der stor kärlek, som lider — allting — och tror — allting— och hoppas allting

Han kände en sakta tryckning af hennes hand — hörde ett par lätta andedrag — såg dödens oskuldshvita färg på de tärda dragen och visste att det trogna hjärtat upphört att slå.

Det blef en stilla begrafning utan bjudna gäster, men med en stor del af församlingen närvarande på kyrkogården.

Fjorton dagar derefter vigdes Erik och Lovisa i kyrkan efter högmässan sista lysningsdagen. Per hade icke lätit tala vid sig, det skulle ske, så fort det lät sig göra. Sedan vigseln var förrättad, kyrkfolket skingradt, och de unga farit i nya giggen till sitt vackra hem, gick Per med raska steg till prestgården. Han var ännu en kraftfull man oaktadt sina sextiotvå år.

Presten var ensam

— Välkommen, Per Erikson, sade han och räckte honom handen. Ni har haft både sorg och glädje på kort tid.

— Ja, och nu kommer jag för att tacka kyrkherrn för de här sexton åren.

— Ja, vi ha arbetat hvar och en på sitt håll, och jag är mycket glad att kunna ge Per Erikson det vitsordet att ni har varit till stor nytta i församlingen. Ni har lärt folket arbeta. Det ser annorlunda ut här nu. Det är inte få gårdar ni fört upp.

— Det är bortåt fyrtio.

— Och vackert och smakfullt har ni byggt. Och stilla och hygglig har ni varit i er vandel.

— Äh ja, sade Per, jag har försökt, fast det ofta brustit i utförandet. Och än så har det kostat mer, än någon kan tro. Men nu tänker jag ge konungen det konungen tillhörer.

Hvad menar ni?

— Jo, jag är här för att bedja adjö till kyrkherrn, för nu går jag raka vägen till Länsman.

Presten satt framåtböjd med ögonen mot golfvet.

— Det gör ingenting, fortsatte Per, skam och misstningen af barnens kärlek och sådant der, för jag har sett en skymt af Kristi kärlek i min hustrun ansigte.

— Ni har ändtligen lärt känna honom, sade presten.

— Ja, jag begrjar på, och så vidt på mig angår, vill jag försöka att betala hvad som kan betalas, innan jag dör.

Derför går jag nu till länsman.

Presten såg upp. — Det gör ni rätt i, Per Erikson, sade han.

— Ja, adjö då kyrkherrn, och tack för hvad ni gjorde för längesen!

De togo hvarandra i hand! Båda voro mycket rörda. De voro kanske de bästa vännerna i hela församlingen. Per gick, och kyrkoherden stod och såg efter honom, till dess han försvann på en väg alldeles motsatt den som ledde till hans hem.

SLUT.

Hundskatten betalas i Hamburg efter hundarnas vigt. Ju större en hund är, desto drygare skatt drar han.

Prof. Reinhold Begas har erhållit en half million mark i honorar för det nyligen aftäckta Bismarckmonumentet.

Och liksom det i den romerska cirkus afgjordes om gladiatorernas lif och död, så tjöto här män, qvinnor och barn och fordrade att mannen skulle komma tillbaka och en annan tjur släppas lös. Så skedde också. En liten svart andalusisk tjur störtade in på arenan och rusade genast emot mannen, kastade honom till marken och bearbetade hans kropp med horn och ben, tills offret blott var en formlös, blodig massa. Och då man slutligen bar bort liket från arenan, då omattrade en hållande applåd- [illegible] då jublade folkmassan, män, qvin o och barn.

W. J. WEST & CO

FARMLAND,
REAL ESTATE,
INTECK. LÅN ASSURANS.

Försumma ej att besöka vårt Landkontor det enda goda 5.00 dollar land innom 20 mils omkrets af Winnipeg. 40,000 acres i Bousejur distriktet.

449 Main Street.

WINNIPEG, - MAN.

I Hvarje Hem
öfver hela landet bör
MASON & RISCH
PIANON
finnas, ty de äro kända för sin smekande ton, qalitet och hållbarhet. Att ej ha ett af dessa pianon är detsamma som att sakna hufvudfaktoren i hvarje musikaliskt nöje. Vi skulle önska visa eder några utmärkta prof som just ankommit från vår fabrik.

THE MASON & RISCH PIANO CO'Y,
356 MAIN ST. - - WINNIPEG.

Skand. Advokat
THOMAS H. JOHNSON,
Barrister, Solicitor etc.
Kontor: Room 207, McIntyre Bl
MAIN STR.
P. O. Box 423.

CANADAS Nord-Vest.

Homestead-Lagen.

Alla sectioner med jemna nummer af Kronolanden i Manitoba och Nodvest Territorierna, endantegandes 8 och 26, hvilka ej äro upplåtna för homestead eller reserverade som ved-lotter för settlarne eller för andra endamål, kunna upptagas som homestead af hvilken person som helst, som är ensam hufvud för en familj, samt hvarje manspersion, som fylt 18 år, till storleken af en kvartsektion å 160 acres, mer eller mindre.

ANMÄLAN FÖR TILLTRÄDE.

Anmälan göres personligen på Landkontoret i det distrikt, der landet är beläget, eller om homestead-tagaren så önskar, må han, på begäran hos "The Minister of the Interior, Ottawa", "Commissioner of Immigration, Winnipeg", eller tilldet respektiva lokala Landkontoret, erhålla rettighet att låta ett ombud uttaga tillträdesbeviset för honom. En afgift af $10.00 erlegges för vanligt tillträde; men har landet förut varit upptagit, erlägges ytterligare en afgift på $5.00 eller $10.00 för att betäcka inspektions- o. andra omkostnader.

HOMESTEAD-SKYLDIGHETER.

Under den nuvarande homestead-lagen skola skyldigheterna fullbordas på följande sätt, nemligen:—

1) Genom att minst sex månader bygga och bo på landet hvarje år under en termin af minst tre år.

Om fadren (eller modren om mannen är död) till en persan, som är berättigad att upptaga homestead, bor på en farm i grannskapet af det homsteadsom af sådan person upptagits, uppfylles, fastskyldigheten under tiden före patentets erhållande af en person genom att vara bosatt hos sin fader eller moder

3) Om en nybyggare har erhållit Patent på sitt första homestead, eller certifikat för utfärdandet af sådant Patent attesterat af i den ordning, som föreskrifves i Dominion Lands Act, samt erhållit tillstånd för ett andra homestead, uppfylles skyldigheten under tiden före Patentets erhållande genom att vara bosatt på sitt första homestead.

4 Om nybyggaren har sin permanenta bostad på farm, som eges af honom i grannskapet af hans homestead, uppfylles bofastskyldigheten genom att vara bosatt uppå nämda farm.

BEGARAN OM PATENT

skall inlemnas vid slutet af de tre åren till den lokala land agenten, underagenten eller Homestead inspektören. Innan denna begäran insändes, måste settlaren gifva sex månaders skriftlig notis till the Commissioner of Dominion Lands, Ottawa, att han ämnar uttaga patent. - När för settlarens bekvämlighet, Homestead inspektören anlitas, erlägges en extra afgift af $5.00.

UNDERRÄTTELSER.

Nyanlända invandrare erhålla på Immigrantkontoret i Winnipeg eller Dominion Land kontoren i Manitoba och Nordvestterritorierna underrättelser om det land, som är öppet för tillträde, och från tjenstemän kostnadsfria råd och upplysningar samt hjelp för att tillförsäkra sig ett passande stycke land; samt klara underrättelser med afseende på land, skogs-, kol- och minerallagarne såväl som Kronolanden i jernvägsbeltet i British Columbia, erhållas på begäran hos the Secretary of the Department of the Interior, Ottawa: the Commissioner of Immigration, Winnipeg, Man.; eller till någon Dominion Lands Agent i Manitoba.

James A. Smart,
Vice Inrikesminister

N. B. — Utom dessa Friheminan, till hvilka ofvanstående förordning hänför finnas tusental acres af bördigt land till gengäldande för arrende eller köp från jernvägsbolagen elleandra firmor.

VED
KOL
Alla slags Ved och Kolsorter finnes påager hos underteckenad.
Lägsta priser.
Telef. 798.
Bostad 96 Dagmar str
M. P PETERSON

JOS. KERR & CO.
Begrafningsbyra och balsamering.
229 MAIN STR.
WINNIPEG..... MANITOBA.
Tel. 413. Privat Tel. 490.

Tel. 1239 Öppet dag o. natt
CLARK BROS. & HUGHES
Winnipegs förnämsta
BEGRAFNINGS BYRÅ.
Svarta och hvita likvagnar.
Ambulans vagn
För allmänheten
186 James St. - - - Winnipeg.
Orders pr telegraf ombesörjas.

A. S. BARDAL
Begrafnings Byrå.
Begrafningar utföras fermt och till moderat pris.
Hyrkuskverk, 1a kl. droskor.
Telefon 306.
Adr: cor. ROSS & NENA ST

Steeles möblerar hemmen för folket och ger all kredit de vill ha.

Vi försöka göra alla artiklar i vår affär till "ledande" hvar och en på sitt vis — hvilket visas under försäljningen — och storgodtköpsförsäljning är det i dessa dagar, hvilket N sjelf bör förvissa er om. Vi skära af ännu litet mer af priserna och gifva derigenom er en del af den förtjenst som annars tillfölle oss ensamt. Härmed följer en lista på godtköp, som illustration på detta,

6 stycken Matsalsskänkar af Gyldene Elm, väl gjorda, med träsnideriornamenter och 4x2 stor facettspegel, två lådor och stort skåp. Storleken af öfverstycket är 48x21 in.
Vanligt pris.....$12.50. Godtköpspris.....$9.95.

8 stycken Matsalsbord af Gyldne Elm, starka svarfvade ben. Kan förstoras till sex fot.
Vanligt pris.....$7.50. Godtköpspris.....$5.50

72 stycken Matsalstolar med vackert skurna och svarfvade ryggstöd samt dubbla hållare. En mycket stark stol.
Vanligt pris.....90 cent. Godtköpspris.....65 cent.

12 stycken soffor med resårsittsar och tapetserade med bästa qvalite velur i vackra mönster. Detta är en bra soffa som vanligen kostar $10.00. Godtköpspris $7.60

The. R. Steele Furniture Co.
298 Main street.

Robinson & Co. Limited

Stadens förnämsta
DEPARTMENT BUTIK.

MODE-VAROR,
KORTA VAROR,
HERR-EKIPERING,
SKO-HANDEL,
SPECERI-AFFÄR.
Vi hafva biträden som tala svenska.

ROBINSON & CO. LTD. 400-402 MAIN ST.

FOR GOOD HEALTH

To preserve or restore it, there is no better prescription for men, women and children than Ripans Tabules. They are easy to take. They are made of a combination of medicines approved and used by every physician. Ripans Tabules are widely used by all sorts of people—but to the plain, every-day folks they are a veritable friend in need. Ripans Tabules have become their standard family remedy. They are a dependable, honest remedy, with a long and successful record, to cure indigestion, dyspepsia, habitual and stubborn constipation, offensive breath, hertburn, dizziness, palpitation of the heart, sleeplessness, muscular rheumatism, sour stomach, bowel and liver complaints. They stregthen weak stomacks, build up run-down systems, restore pure blood, good appetite and sound, natural sleep. Everybodi derives constant benefit from a regular use of Ripans Tabules. Your druggist sells them. The fivecent packet is enough for an ordinary occasion. The Family Bottle, 60 cents, contains a supply for a year.

R·J·PAN·S

Gynna våra annonssörer

PATENTS
PROMPTLY SECURED
Write for our interesting books "Inventor's Help" and "How you are swindled." Send us a rough sketch or model of your invention or improvement and we will tell you free our opinion as to whether it is probably patentable. We make a specialty of applications rejected in other hands. Highest references furnished.
MARION & MARION
PATENT SOLICITORS & EXPERTS
Civil & Mechanical Engineers, Graduates of the Polytechnic School of Engineering, Bachelors in Applied Sciences, Laval University, Members Patent Law Association, American Water Works Association, New England Water Works Assoc. P. Q. Surveyors Association, Assoc. Member Can. Society of Civil Engineers.
OFFICES: NEW YORK LIFE B'LD'G., MONTREAL, CAN. ATLANTIC BUILDING, WASHINGTON, D.C.

PATENTS
PROMPTLY SECURED
Write for our interesting books "Inventor's Help" and "How you are swindled." Send us a rough sketch or model of your invention or improvement and we will tell you free our opinion as to whether it is probably patentable. Rejected applications have often been successfully prosecuted by us. We conduct fully equipped offices in Montreal and Washington; this qualifies us to promptly dispatch work and quickly secure Patents as broad as the invention. Highest references furnished.
Patents procured through Marion & Marion receive special notice without charge in over 100 newspapers distributed throughout the Dominion.
Specialty:—Patent business of Manufacturers and Engineers.
MARION & MARION
Patent Experts and Solicitors.
Offices: New York Life B'ld'g, Montreal. Atlantic Bldg, Washington D.C.

Nybyggaren
The Pioneer
här i landet, vet att han kan ta sig fram, bättre här än i gamla landet, och han skall snart finna ut att
Pioneer Kaffe
räcker längre än vanligt obrändt kaffe, hvilket han måste bränna själt, så godt han kan.
PIONEER KAFFE
är olorfalskadt och fritt från alla främmande ingredienser.
Nästa gång Ni köper kaffe, så fråga eder handlande efter
PIONEER KAFFE
det är bättre än obrändt kaffe. Om han ej har det, skrif till
Blue Ribbon Manufacturing Co.
Winnipeg — — — Manitob